

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Gordane Marušić-Babić predsjednice vijeća, Dijane Vidović i Lidije Vukičević, članica vijeća, te više sudske savjetnice Žanet Vidović, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja I. B. iz D., protiv tuženika Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, Z., radi prava na pristup informacijama, u sjednici vijeća održanoj 14. listopada 2020.

p r e s u d i o j e

Odbija se zahtjev za poništenje rješenja Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, klasa: UP/II-008-07/20-01/43, urbroj: 401-01/10-20-3 od 24. veljače 2020.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženika odbijena je žalba tužitelja izjavljena protiv rješenja Općinskog državnog odvjetništva u Splitu, broj: PPI-DO-18/19 od 19. prosinca 2019.

Tužitelj osporava rješenje tuženika zbog pogrešne primjene materijalnog prava i pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja. U tužbi u bitnome iznosi primjedbe na rad i postupanje Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske, Općinskog državnog odvjetništva Split, Ravnateljstva policije odnosno Ministarstva unutarnjih poslova i Policijske uprave. Iznosi podatke o postupcima i sporovima koji se vode niz godina te sadržaj pismena i službenih zabilješki navedenih tijela, smatra da je iz istih vidljivo nezakonito i zločinačko postupanje tijela javne vlasti u odnosu na njega, kao i da je raznim predstavkama prijavljivao organizirani kriminal. Osporava postupanje prema nalogu za pretragu doma od 14. rujna 2011. izdanog od Županijskog suda u Splitu, te smatra da se njegova dokumentacija i vlasništvo neosnovano koristi. Ističe da je označeni predmet ODO Split i danas klasificiran oznakom OGR-DO-7/2011, a da još nije pokrenuta istraga niti podignuta optužnica niti su vraćene privremeno oduzete stvari i predmeti unatoč višegodišnjem traženju. Predlaže da se osporeno rješenje tuženika stavi van snage, a podredno i rješenje ODO-a Split od 19. prosinca 2020., te traži povrat privremeno oduzete dokumentacije u izvorniku, uključivo višestruko označe poštanske potvrde o primitku pošiljke HP 21102 S. od 11. svibnja 2001.

Tuženik u odgovoru na tužbu navodi da tužba ne sadrži konkretne razloge za pobijanje osporenog rješenja u smislu članka 23. stavka 1. točke 6. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine", broj: 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17. – dalje: ZUS), s obzirom na to da tužitelj u svojoj tužbi u bitnom ističe nezadovoljstvo radom institucija zbog činjenice da mu preko devet godina nisu vraćeni predmeti koji su njegovo vlasništvo. Ostaje kod razloga navedenih u obrazloženju osporenog rješenja te predlaže da Sud tužbeni zahtjev odbije.

Sukladno odredbi članka 6. ZUS-a odgovor na tužbu dostavljen je tužitelju.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Odredbom članka 1. stavka 3. Zakona o pravu na pristup informacijama ("Narodne novine", broj: 25/13. i 85/15.) propisano je da se odredbe navedenog Zakona ne primjenjuju na stranke u sudskim, upravnim i drugim na zakonu utemeljenim postupcima, kojima je dostupnost informacija iz tih postupaka utvrđena propisom.

S obzirom da je tužitelj zahtjevom za pristup informacijama od 4. prosinca 2019. tražio povrat šest izvornika poštanskih potvrda, koje su mu privremeno oduzete od strane Ministarstva unutarnjih poslova Republike Hrvatske kao stranci u kaznenom postupku sukladno odredbama Zakona o kaznenom postupku ("Narodne novine", broj: 152/08., 76/09., 80/11., 121/12., 91/12., 143/12., 56/13., 145/13., 152/14. i 70/17.), što proizlazi iz potvrde o privremenom oduzimanju predmeta od 28. veljače 2011. priložene uz tužbu, Povjerenik je pravilno ocijenio da se u konkretnom slučaju ne primjenjuju odredbe Zakona o pravu na pristup informacijama sukladno citiranom članku 1. stavku 3. toga Zakona, te da prema odredbi članka 35. stavka 3. istog Zakona nije ovlašten umjesto suda iz državnog odvjetništva ocjenjivati jesu li ispunjeni uvjeti za povrat privremeno oduzetih predmeta (bez obzira je li kazneni postupak okončan ili ne) u smislu članka 270. Zakona o kaznenom postupku, odnosno nalagati Općinskom državnom odvjetništvu povrat tih predmeta.

Stoga je prvostupanjsko tijelo pravilno odbacilo zahtjev tužitelja, iako se pogrešno pozvalo na odredbu članka 23. stavka 4. Zakona o pravu na pristup informacijama umjesto na odredbu članka 1. stavka 3. toga Zakona, što međutim nije od utjecaja na zakonitost odluke, kako to pravilno navodi i tuženik u obrazloženju osporenog rješenja.

Slijedom navedenog, imajući u vidu da je tužitelj stranka u kaznenom postupku te da odredbe Zakona o kaznenom postupku jasno propisuju proceduru povrata privremeno oduzetih predmeta, žalba tužitelja izjavljena protiv rješenja kojim je odbačen njegov zahtjev pravilno je odbijena.

Prema ocjeni ovoga Suda osporenim rješenjem, uz obrazloženje kakovo je dano, nije povrijeđen zakon na štetu tužitelja. Ostali tužbeni prigovori nisu od utjecaja na drugačije rješenje predmetne upravne stvari, pa ih Sud nije uzeo u obzir prilikom donošenja presude.

Stoga je na temelju članka 57. stavka 1. ZUS-a odlučeno kao u izreci.

U Zagrebu 14. listopada 2020

Predsjednica vijeća
Gordana Marušić-Babić, v.r.